

ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

Factors Affecting the Success of Restaurant Entrepreneurs in Meuang Phitsanulok District, Phitsanulok

ณัฐยา พัยคคิน^{1*} และภักจิรา นักบรรเลง²

^{1*, 2} คณะบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร

Nataya Payakkin^{1*} and Pakchira Nugbanleng²

^{1*, 2} Faculty of Business, Economics and Communications Naresuan University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้ประกอบการร้านอาหาร ในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น ใช้วิธีเลือกแบบ Simple random sampling กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการของเครจซี่และมอร์แกน ได้จำนวน 341 ร้านค้า เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One Way Anova ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 41-50 ปี สถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบกิจการมาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี ประเภทเจ้าของคนเดียว ใช้เงินลงทุนในกิจการต่ำกว่า 100,000 บาท มีพนักงาน/ลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน รูปแบบร้านอาหารทั่วไป ด้านทัศนคติไม่มีคู่ค้าทางธุรกิจ มีการวางแผนการดำเนินงานประจำปี ไม่มีการวางแผนขยายกิจการ ผลการศึกษาความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลกพบว่าระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารด้านสภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านทรัพยากรทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลเพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาประกอบกิจการ รูปแบบกิจการ เงินลงทุนในกิจการ จำนวนพนักงาน/ลูกจ้าง และรูปแบบร้านค้า ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ส่วนอายุและสถานภาพของผู้ประกอบการไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ในด้านทัศนคติคู่ค้าทางธุรกิจ การวางแผนการดำเนินงานประจำปี และการวางแผนขยายกิจการของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

คำสำคัญ: 1) ผู้ประกอบการ 2) ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

^{1*}นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

²อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์

Abstract

This research aims to study of the relationship between factors and personal attitudes of entrepreneurs affecting the success of the restaurant business entrepreneurs in Meuang District, Phitsanulok Province. A sample was selected from restaurant entrepreneurs in Meuang District, Phitsanulok Province. The sample was selected based on the probability. Using simple random sampling method to determine the sample size. According to the method of Crazy and Morgan. Get 341 shops. The tools used were questionnaires, Data analysis in quantitative research using the SPSS statistical program. The statistics used were frequency, Percentage, Mean, Standard deviation, T-Test and One Way Anova. The results of the study showed that the personal factors of the respondents were mostly female, 41-50 years old, marital status together, Bachelor's degree, Business for a period of not more than 5 years, Single owner type. The investment in the business is less than 100,000 baht. There are less than 10 employees. Attitude has no business partners. Annual operation is planned. No plans for expansion. The results of the study of the business success of the restaurant entrepreneurs in Meuang Phitsanulok District found that the success level of the restaurant entrepreneurs in terms of marketing status, On the quality of the product or service, Human resources, Financial resources are high level. And physical resources are moderate. When studying the relationship between factors and personal attitudes of entrepreneurs affecting the success of the restaurant business entrepreneurs was found that Personal factor gender, Education level, Business period, Business model, Investment in business, Number of employees and shop styles affect the success of the business. The age and marital status of the entrepreneur do not affect the success of the business. In the attitude of business partners, Annual operational planning and entrepreneurial expansion planning affects the success of the business.

Keywords: 1) Entrepreneur 2) Business success

บทนำ

การระบาดของไวรัสโคโรนา พ.ศ.2562–2563 เป็นการระบาดทั่วโลกที่กำลังดำเนินไปของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19; โควิด-19) โดยมีสาเหตุมาจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม 2562 พบครั้งแรกที่นครอู่ฮั่น เมืองหลวงมณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน สถานการณ์ได้ทวีความรุนแรงขึ้น จนกระทั่งองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดนี้ เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศในเดือนมกราคม 2563 และประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วในเดือนมีนาคม 2563 (ที่มา : รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค ฉบับที่ 180 ณ 1 กรกฎาคม 2563) เพื่อเป็นการยับยั้งการแพร่ระบาดของโรค ทำให้รัฐบาลประเทศต่างๆทั่วโลก ออกมาตรการใช้มาตรการต่างๆเพื่อสกัดกั้นการแพร่ระบาดของโรคอย่างเข้มงวด สำหรับในประเทศไทย พบผู้ติดเชื้อชาวต่างชาติเป็นครั้งแรก เมื่อเดือนมกราคม 2563 และพบผู้ติดเชื้อชาวไทยคนแรกในอีกหนึ่งอาทิตย์ถัดมาหลังจากนั้น จากนั้นผู้ติดเชื้อก็ขยายตัวเป็นลำดับ ส่งผลให้รัฐบาลต้องใช้มาตรการเข้มงวดมากขึ้นในระยะหลัง อาทิ การจำกัดการเคลื่อนย้ายประชากร การปิดกั้นนักท่องเที่ยวจากประเทศกลุ่มเสี่ยง และบังคับปิดสถานที่ ประชาชนเองก็ตื่นตัวและลดการปฏิสัมพันธ์ในที่สาธารณะลง มาตรการและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปเหล่านี้ ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจลดลงอย่างกะทันหัน (ที่มา : แดลงข่าวเศรษฐกิจและการเงินเดือนมีนาคมและไตรมาสที่ 1 ปี 2563 <https://www.bot.or.th> สืบค้นเมื่อ 13 ส.ค. 2563)

สำหรับสถานการณ์ของจังหวัดพิษณุโลก แม้จะยังไม่พบการแพร่ระบาดของผู้ติดเชื้อมากนัก แต่ก็ได้มีการออกประกาศมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นการสกัดกั้นการแพร่ระบาดของโรค ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัด โดยจากรายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานคลังจังหวัดพิษณุโลก พิจารณาเครื่องชี้วัดเศรษฐกิจภายในจังหวัดแล้วเห็นว่า เศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลกในปี 2563 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -2.1 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -3.1 ถึง -1.1) กลับมาหดตัวลง จากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.3 เป็นการหดตัวลงในทุกเครื่องชี้วัด โดยเฉพาะในด้านอุปสงค์ (การใช้จ่าย) ที่คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -2.2 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -3.2 ถึง -1.2) กลับมาหดตัวลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.2 สะท้อนจากการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะหดตัวที่ร้อยละ -2.9 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ -3.9 ถึง -1.9) ตามยอดจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม(รวม) ที่ลดลงจากกำลังซื้อที่หดหายไป ของประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ลูกจ้างชั่วคราว และผู้ประกอบการอาชีพอิสระที่ได้รับผลกระทบจากการปิดกิจการชั่วคราวในหลายธุรกิจ สืบเนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ก่อให้เกิดภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจ (ที่มา : รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก ฉบับที่ 1/2563 ณ มีนาคม 2563 <https://www.cgd.go.th> สืบค้น 4 ส.ค. 2563)

ในปัจจุบันการรับประทานอาหารนอกบ้าน ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีความประหยัดเวลาในการประกอบอาหาร ธุรกิจร้านอาหารจึงเป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง สร้างรายได้ให้แก่ประเทศได้ปีละมากกว่า 500,000 ล้านบาท ธุรกิจร้านอาหารส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น จากการจัดซื้อวัตถุดิบ การจ้างแรงงาน เป็นธุรกิจที่เปิดง่าย แต่อยู่รอดได้ยาก ผู้ประกอบการต้องพบปัญหาที่เกิดจากยอดขายผันแปรในแต่ละช่วงเวลา และสภาวะการทางเศรษฐกิจที่แปรเปลี่ยนไป ผู้ประกอบการจึงต้องมีการปรับกลยุทธ์เปลี่ยนวิธีการขาย มีการติดตามประเมินผลต่อเนื่องและทันเวลา (ญาณิศา เผื่อนเพาะ, 2561) นอกจากนี้ร้านอาหารที่เปิดกิจการมาอย่างยาวนานนั้น ผู้ประกอบการต้องสามารถรับมือและจัดการกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ รวมทั้งมีทักษะการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับร้านอาหารของตน ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการจึงอาจมีอิทธิพลต่อความอยู่รอดของธุรกิจร้านอาหารได้ ผู้ประกอบการถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญในโลกธุรกิจสมัยใหม่ เนื่องจากเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพลังทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างงาน การประดิษฐ์คิดค้น การบุกเบิกตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนเป็นผู้จุดชนวนความเติบโตทางเศรษฐกิจในมิติต่างๆ อีกทั้งผู้ประกอบการ คือผู้ที่ใช้พลังความสามารถทั้งหมดของตนเอง เผชิญกับความเสี่ยงและความไม่แน่นอนทางธุรกิจเพื่อสร้างผลกำไรและการเติบโตให้แก่กิจการ ดังนั้นพลังดังกล่าวจึงมีส่วนช่วยเสริมสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีด

ความสามารถในเชิงแข่งขันให้กับประเทศ (อำนาจ อีระวนิช, 2549) การที่ผู้ประกอบการจะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้นั้นคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ประกอบการจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ เพราะคุณลักษณะของผู้ประกอบการจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของธุรกิจ (วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์, 2558)

จากข้อมูลข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ประกอบการสามารถประคับประคองธุรกิจของตนเองให้ผ่านพ้นวิกฤตการณ์ไปได้ เพื่อเป็นแนวทางการทำงานในองค์กรของตัวเอง และเพื่อสร้างโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการออกไปเป็นผู้ประกอบการเองต่อไปในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

ส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ

ของผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยและทัศนคติ

ส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ส่งผลให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ภายใต้การเกิดสถานการณ์โรคระบาด COVID-19

- 2) เพื่อให้ผู้ที่สนใจเข้ามาประกอบธุรกิจ

ในปัจจุบัน เข้าใจถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

- 3) เพื่อให้ผู้ประกอบการได้พัฒนา

ปรับปรุงคุณลักษณะของตนเอง เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลผู้เป็นเจ้าของธุรกิจ ที่มีการจัดตั้งร้านจำหน่ายอาหารทุกประเภท ภายในจังหวัดพิษณุโลก

ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ มีผลการดำเนินงานที่บรรลุเป้าหมายที่ตัวผู้ประกอบการตั้งไว้หรือให้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยการศึกษาในครั้งนี้ ได้นำแนวคิดการวัดผลสำเร็จการทำธุรกิจเชิงกลยุทธ์ของ Drucker (2001, อ้างถึงใน กนกกาญจน์ อวีรุตม์, 2561) ประเมินจากปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ สถานภาพทางตลาด คุณภาพของสินค้าหรือบริการ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของผู้ประกอบการ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของ กนกกาญจน์ อวีรุตม์ (2561), วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (2558), อัจฉรา มานิตย์ (2558), จิตราภรณ์ พุทธฉายา (2557) สามารถนิยามโดยสรุป ได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่มีความคิดริเริ่มในการประกอบธุรกิจ หรือมองเห็นโอกาสทางธุรกิจใหม่ อาจจะเป็นการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตใหม่ให้ดีกว่าเดิม หรือมองเห็นช่องทางการจำหน่ายสินค้าใหม่ โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้

จัดหาและรวบรวมปัจจัยการผลิต และยอมเผชิญหน้ากับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ เพื่อแสวงหาผลกำไรและดำรงรักษาธุรกิจให้อยู่รอด เติบโตต่อไปได้

คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

จากแนวคิดคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาของ อานาจ ธีระวนิช (2549), วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (2557), Dess, Lumpkin และ Taylor ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้ประกอบการล้วนมีคุณลักษณะเฉพาะบางประการที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ หากขาดคุณลักษณะบางประการไปก็อาจทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้ ซึ่งผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจนั้นส่วนใหญ่จะมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการที่โดดเด่นและชัดเจน กล่าวที่จะเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้น มีการขวนขวายใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ พยายามหาช่องทางและเสี่ยงที่จะลงทุนทำธุรกิจตลอดจนมีความตั้งใจและอดทนทำงานเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

ความหมายของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

จากการทบทวนวรรณกรรมของซูลีพร มาสเนตร (2555), นวรัตน์ ชนาพรรณ (2550), วิมลวิภา เกตุเทียน (2556), มะลิวัลย์ เหวชัยภูมิ (2559), นวรัตน์ ชนาพรรณ (2550), สรุปได้ว่า ความสำเร็จ หมายถึง ความสามารถในการบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนด หรือได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการวัดความสำเร็จนั้นไม่ใช่มุ่งเน้นการวัดทางการเงินเพียงอย่างเดียว แต่ควรพิจารณาความสำเร็จในด้านผู้ร่วมค้า ลูกค้า พนักงานในองค์กร กระบวนการทำงาน การพัฒนาของเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้วย

องค์ประกอบของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ

จากการได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ผู้วิจัยนำแนวคิดของ Drucker 2001, อ้างอิงใน มะลิวัลย์ เหวชัยภูมิ, 2559 ซึ่งประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ สถานภาพทางตลาด, คุณภาพของสินค้าหรือบริการ, นวัตกรรม, ความรับผิดชอบต่อสังคม, ทรัพยากรมนุษย์, ทรัพยากรทางการเงิน, ทรัพยากรทางกายภาพ, ประสิทธิภาพด้านต้นทุน, การมีรายได้มากกว่ารายจ่าย แต่ผู้วิจัยเลือกใช้ 5 ด้าน ดังนี้

1) สถานภาพทางตลาด หมายถึง ลูกคามี

ความจงรักภักดีต่อสินค้าหรือบริการที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งธุรกิจ มีส่วนแบ่งทางการตลาดในสินค้าหรือบริการเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) คุณภาพของสินค้าหรือบริการ หมายถึง

ธุรกิจมีการรักษาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3) ทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง ธุรกิจมี

กระบวนการสรรหาบุคลากรพัฒนาและรักษาบุคลากรอย่างมีระบบทั้งในด้านความรู้ความสามารถแลทักษะ

4) ทรัพยากรทางการเงิน หมายถึง ธุรกิจมี

รายได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และมีการเก็บรักษาอย่างมีระบบ รวมถึงความสามารถในการทำกำไรได้

5) ทรัพยากรทางกายภาพ หมายถึง ธุรกิจมี

ความสามารถในการจัดหาสร้างหรือซ่อมแซม บำรุงรักษาทรัพยากรทางกายภาพ เช่น อาคารและสถานที่โรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจ และนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

หลังจากที่ได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องและ

ทบทวนวรรณกรรมแล้ว ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) ปัจจัยส่วนบุคคลเพศ คือ อายุ, สถานภาพ, ระดับการศึกษา, ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ, รูปแบบของกิจการ, เงินลงทุนในกิจการ, จำนวนพนักงาน / ลูกจ้าง, รูปแบบร้านค้า

2) ทักษะจิตส่วนบุคคล คือ คู่ค้าทางธุรกิจ, การวางแผนการดำเนินงานประจำปี, การวางแผนขยายกิจการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสำเร็จในการดำเนิน

ธุรกิจ คือ สถานภาพทางตลาด, คุณภาพของสินค้าหรือบริการ, ทรัพยากรมนุษย์, ทรัพยากรทางการเงิน, ทรัพยากรทางกายภาพ

สมมติฐานของงานวิจัย

ปัจจัยและทัศนคติส่วนบุคคลของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร

วิธีดำเนินการ

ขอบเขตของงานวิจัย

ประชากร ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการ

ร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จากจำนวน 3,062 ราย ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ใช้วิธีเลือกแบบ Simple random sampling กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามวิธีการของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยกำหนดความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 341 ร้านค้า

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบ แบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งโครงสร้างแบบสอบถาม ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ลักษณะคำถามให้เลือกตอบประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 วัดความสามารถในการดำเนินธุรกิจเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ เป็นแบบสอบถามปลายปิด ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นคำถามที่ใช้ในการวัดระดับความสำเร็จเกี่ยวกับข้อมูลความสามารถในการดำเนินธุรกิจ โดยแบบสอบถามสร้างขึ้น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สร้างตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ประเมินคำตอบโดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว กำหนดให้แต่ละข้อคำถามมี 5 ระดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

เมื่อได้รับแบบสอบถามครบตามจำนวนที่

กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วจึงนำข้อมูลทั้งหมดมาจัดระเบียบกลุ่มข้อมูล ลงรหัส นำไปบันทึกและวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS) โดยมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

บุคคลและทัศนคติของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลความสำเร็จใน

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน

การทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับปัจจัยที่มี 2 กลุ่ม ได้แก่ สถิติ F-test การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova Analysis of Variance) ใช้ทดสอบความแตกต่างสมมติฐานที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ผลข้อมูล แบ่งออก เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 81.8 มีอายุระหว่าง 41- 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.2 มีสถานภาพสมรส อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 60.7 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 60.1 ประกอบกิจการมาเป็นระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.6 ประกอบกิจการประเภทเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 61.8 มีเงินลงทุนในกิจการต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.0 มีจำนวนพนักงาน/ลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 รูปแบบร้านอาหารทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 43.4 ในด้านทัศนคติ ไม่มีคู่ค้าทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 71.3 มีการวางแผนการค้าเงินงานประจำปี คิดเป็นร้อยละ 59.5 ไม่มีการวางแผนขยายกิจการ คิดเป็นร้อยละ 54.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความสำเร็จในการดำเนิน

ธุรกิจของธุรกิจของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พบว่า ระดับความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ด้านสถานภาพทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.71$ และค่า S.D. = 0.579 ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.66$ และค่า S.D. = 0.718 ด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.57$ และค่า S.D. = 0.857 ด้านทรัพยากรทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า $\bar{X} = 3.65$ และค่า S.D. = 0.692 และด้านทรัพยากรทางกายภาพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่า $\bar{X} = 3.48$ และ S.D. = 0.779

ส่วนที่ 3 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากการ

ทดสอบ Independent sample t-test และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova Analysis of Variance) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ พบว่าค่า

Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามเพศ มีค่าเท่ากับ 0.042 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า เพศของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านทรัพยากรทางกายภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2) ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ พบว่าค่า

Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร จำแนกตามอายุ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า อายุของผู้ประกอบการไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร

3) ปัจจัยด้านสถานภาพ พบว่าค่า Sig.

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร จำแนกตามสถานภาพ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า สถานภาพของผู้ประกอบการไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร

4) ปัจจัยด้านระดับการศึกษา พบว่าค่า

Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.006, 0.000, 0.001 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

5) ปัจจัยด้านระยะเวลาในการประกอบ

กิจการ พบว่าค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามระยะเวลาที่ประกอบกิจการ มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.002, 0.000, 0.000 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ระยะเวลาที่ประกอบกิจการของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

6) ปัจจัยด้านรูปแบบของกิจการ พบว่า

ค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ และด้านทรัพยากรทางการเงิน จำแนกตามรูปแบบของกิจการ มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.046 และ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า รูปแบบของกิจการของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ และด้านทรัพยากรทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

7) ปัจจัยด้านเงินลงทุนในกิจการ พบว่า

ค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้าน

ทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามเงินลงทุนในกิจการ มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.000, 0.001, 0.000 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า เงินลงทุนในกิจการของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

8) ปัจจัยด้านจำนวนพนักงาน / ลูกจ้าง

พบว่าค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามจำนวนพนักงาน / ลูกจ้าง มีค่าเท่ากับ 0.001, 0.006, 0.004, 0.009 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า จำนวนพนักงาน / ลูกจ้างของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

9) ปัจจัยด้านรูปแบบร้านค้า พบว่าค่า

Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามรูปแบบร้านค้า มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.000, 0.000, 0.000 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า รูปแบบร้านค้าของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โดยพิจารณาจากการทดสอบ Independent sample t-test และความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova Analysis of Variance) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติด้านคู่ค้าทางธุรกิจ พบว่าค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด และด้านทรัพยากรทางการเงิน จำแนกตามคู่ค้าทางธุรกิจ มีค่าเท่ากับ 0.004 และ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า คู่ค้าทางธุรกิจของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด และด้านทรัพยากรทางการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

2. ทัศนคติด้านการวางแผนดำเนินงานประจำปี พบว่าค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามการวางแผนการดำเนินงานประจำปี มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.000, 0.001 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า การวางแผนการดำเนินงานประจำปีของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

3. ทัศนคติด้านการวางแผนขยายกิจการ พบว่าค่า Sig. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ จำแนกตามการวางแผนขยายกิจการ มีค่าเท่ากับ 0.000, 0.000, 0.000, 0.000 และ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึง

สรุปได้ว่า การวางแผนขยายกิจการของผู้ประกอบการส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ในด้าน สถานภาพทางการตลาด ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านทรัพยากรทางการเงิน และด้านทรัพยากรทางกายภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 341 ราย พบว่า

1. ผลการแสดงความคิดเห็นด้านความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านอาหาร ทั้ง 5 ด้าน ผู้ประกอบการให้ระดับความสำคัญ โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ 1. ด้านสถานภาพทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มลูกค้าของผู้ประกอบการร้านอาหารมีความผูกพันกับร้านค้าและมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับจากร้านค้าอย่างต่อเนื่อง 2. ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารมีการพัฒนารูปแบบของอาหารให้แก่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้มีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง 3. ด้านทรัพยากรทางการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารมีการจัดการทางการเงิน เช่น การลงบัญชีรายรับ รายจ่าย การทางบดอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ 4. ด้านทรัพยากรมนุษย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพนักงานและสนับสนุนให้พนักงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ 5. ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ที่ผู้ประกอบการให้ระดับความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาปัจจัยย่อย ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในเรื่อง สภาพอาคารสถานที่ โรงงาน เครื่องมือ เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ มีอย่างเพียงพอและสามารถใช้งานได้อย่างปลอดภัย อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา, ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ, เงินลงทุนในกิจการ, จำนวนพนักงาน/ลูกจ้าง, รูปแบบร้านค้าของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ สถานภาพทางการตลาด คุณภาพของสินค้าหรือบริการ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ ปัจจัยด้านรูปแบบของกิจการของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร เพียง 3 ด้าน ได้แก่ สถานภาพทางการตลาด คุณภาพของสินค้าหรือบริการ และทรัพยากรทางการเงิน ปัจจัยด้านเพศของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหารในด้านทรัพยากรทางกายภาพเพียงด้านเดียว และมีเพียงปัจจัยด้านอายุและสถานภาพของผู้ประกอบการที่ไม่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการประเภทร้านอาหารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบว่าปัจจัยด้านคู้ค้าทางธุรกิจของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร 2 ด้าน คือ สถานภาพทางการตลาด และทรัพยากรทางการเงิน ปัจจัยด้านการวางแผนการดำเนินงานประจำปีของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร 4 ด้าน คือ สถานภาพทางการตลาด ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ และปัจจัยด้านการวางแผนขยายกิจการของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร ทั้ง 5 ด้าน คือ สถานภาพทางการตลาด คุณภาพของสินค้าหรือบริการ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางการเงิน และทรัพยากรทางกายภาพ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษางานวิจัยข้างต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกกาญจน์ อวีรุตม์, 2561 ที่ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ผลของการศึกษาพบว่าระดับความสำเร็จเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านสถานภาพทางการตลาด ด้านทรัพยากรทางการเงิน ด้านกายภาพ และด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ มีระดับความสำเร็จอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิวัลย์ เทวชัยภูมิ, 2559 ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในจังหวัดนครราชสีมา ผลของการศึกษา พบว่า ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ด้านคุณภาพของสินค้าหรือบริการ ด้านทรัพยากรทางกายภาพ ด้านทรัพยากรทางการตลาด และด้านทรัพยากรทางการเงิน มากตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุสิทธิ์พร มาสเนตร, 2555 ที่พบว่าข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารทะเลแปรรูปพื้นบ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าความสำเร็จปัจจัยแรก คือ ความพึงพอใจของลูกค้า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ตรงกับสรุปผลงานวิจัยที่พบว่า ปัจจัยย่อยที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านสถานภาพทางการตลาด ได้แก่ กลุ่มลูกค้าของผู้ประกอบการร้านอาหารมีความผูกพันกับร้านค้าและมีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับจากร้านค้าอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

- 1) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการนำแนวคิดคุณลักษณะของผู้ประกอบการอื่นๆ มาเป็นตัวแปรในการศึกษาด้วย เช่น แนวคิดของ Dess, Lumpkin และ Taylor ที่ได้นำเสนอ 5 ปัจจัยของการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจ
- 2) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ อาจจะได้ข้อมูลที่จำกัด ดังนั้นจึงควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทร้านอาหาร
- 3) การวิจัยในครั้งถัดไป ควรมีการศึกษากลยุทธ์ในการประกอบธุรกิจ เพื่อเป็นการพัฒนาธุรกิจที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคตของผู้ประกอบการที่สนใจด้วย

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ อวีรุตม์. (2561) **คุณลักษณะผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ บช.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา, พิษณุโลก.
- Kanokkarn Avirut. (2018) **Characteristics of entrepreneurs that affect the success of the businessregistered as a juristic person, Mueang Phayao District, Phayao Province.** Independent Study,M.B.A., University of Phayao, Phitsanulok.
- กัญสุดา เชิดชูถิ่น. (2561) **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านอาหารทะเลเขตบางขุนเทียนชายทะเล จังหวัดกรุงเทพมหานคร.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว., มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.

- Kansuda Cherdthin. (2018) **The study of factors affecting the Success of Seafood Restaurant Entrepreneurs in Bang Khun Thien Beach, Bangkok Province.** Independent study, Master of Arts Hospitality and Tourism Industry Management., Bangkok University, Bangkok.
- จิตตากรณี พุทธฉายา. (2557). **การสร้างแบบวัดคุณลักษณะผู้ประกอบการสำหรับนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจในประเทศไทยนคร.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- Jittapon Puttachai. (2014). **Construction of characteristics for entrepreneurial students, Faculty of Business Administration in Bangkok.** Master of Education Thesis, Academic Grading., Srinakharinwirot University, Bangkok.
- ชวลีพร มาสเนตร. (2555). **ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอาหารแปรรูปพื้นบ้านของผู้ประกอบการในอำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ., มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา.
- Chuleeporn Masanet. (2012). **Success factors in operating local processed food businesses entrepreneurs in Mueang District, Narathiwat Province.** Master of Business Administration Thesis, Business Management., Thaksin University, Songkhla.
- ชลิตา บุญญา. (2557) **คุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร.
- Chalita Boonnapa. (2014) **Characteristics of entrepreneurs and business opportunities that affect the success of entrepreneurs in the building material business in Bangkok.** Independent Study, M.B.A., Bangkok University, Bangkok.
- ญาณิศา เพื่อนเพาะ. (2561) **ประเภทของร้านอาหารกับคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา** วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 11, 1 (มกราคม – เมษายน 2561) สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2563 จาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/118414>.
- Yanisa Punnphuang. (2561) **Restaurants types and the characteristics of entrepreneurs to successful in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province.** Academic Journal, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University 11, 1 (January - April 2018) Retrieved October 20, 2020 from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/118414>
- นวรรตน์ ชนาพรรณ. (2550). **การศึกษากลยุทธ์ในการดำเนินงาน ภูมิความรู้ความชำนาญ เชวาร์นเชิงปฏิบัติ และความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจอาหารแช่แข็งกลุ่มผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- Nawarat Chanaphan. (2007). **Operational strategy study, Knowledge and expertise, Practical quotient and success in operating the frozen food business, the aquaculture product group.** Master of Arts thesis. Thammasat: Thammasat University.
- ฝนทิพย์ ฆารไสว ณิชูเชษฐ์ พูลเจริญ และไว จามรมาน. (2555). **การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรม ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย.** วิทยานิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.

- Fonthip Khara Sawai, Natchet Pooncharoen and Wai Chamorn. (2012). **The study of the entrepreneurial characteristics of successful hotel business in the lower northern provinces of Thailand.** Thesis M.B.A., Naresuan University, Phitsanulok.
- พิมพ์ชญาณ์ แจ่มใสศรี. (2554). **ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จทางการประกอบธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในเขตชุมชน กรณีศึกษา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ., มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- Pimchaya Jamsaisri. (2011). **Success factor, Characteristics of entrepreneurs affecting the success of operating a construction material and equipment store in the community, Case studies of Mueang Nakhon Pathom District, Nakhon Pathom Province.** Master of Business Administration Thesis, Field of Business., Silpakorn University, Nakhon Pathom.
- มหชัย สัตยธำรง. (2557). **ปัจจัยภายในองค์กรที่ส่งผลถึงความสำเร็จของธุรกิจร้านอาหารขนาดเล็กและขนาดกลางในเขตอำเภอเมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** วารสารวิชาการ คณะบริหารธุรกิจ 9, 1 (กรกฎาคม) สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2563 จาก <http://www.journal.rmutt.ac.th/index.php/business/article/view/441>
- Mahachai Sattayathamrong. (2014). **Internal factors affecting the success of small and medium-sized restaurant businesses in Mueang Phra Nakhon Si Ayutthaya District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province.** Academic Journal, Faculty of Business Administration 9, 1 (July) Retrieved October 20, 2020 from <http://www.journal.rmutt.ac.th/index.php/business/article/view/441>
- มะลิวัลย์ เทวชัยภูมิ. (2559). **คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจร้านค้าวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้างในจังหวัดนครราชสีมา.** การศึกษาค้นคว้าอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, นครราชสีมา.
- Maliwan Haewchaiyaphum. (2016). **Entrepreneurial characteristics that affect the success of the business of construction materials and equipment stores in Nakhon Ratchasima.** Independent Study, M.B.A., Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima.
- รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดพิษณุโลก ฉบับที่ 1/2563 ณ มีนาคม 2563. สืบค้น 4 สิงหาคม 2563, จาก <https://www.cgd.go.th>
- Phitsanulok Economic Projection Report, Issue 1/2020 as of March 2020. Retrieved August 4, 2020, From <https://www.cgd.go.th>
- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และ วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2558). **คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนัดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม.** วารสาร Veridian E-Journal, Sipakorn University 8,2
- Wanwisa Chokpromanan and Wiroj Jesadalak. (2015). **Characteristics of entrepreneurs towards success in the business operation of merchants in the Don Wai market. Nakhon Pathom Province.** Veridian E-Journal, Sipakorn University 8, 2
- ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรค (2563). **รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ฉบับที่ 180 ณ 1 กรกฎาคม 2563. สืบค้น เมื่อ 13 สิงหาคม 2563, จาก <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no180-010763n.pdf>**

Emergency Operations Center, Department of Disease Control (2020). Coronavirus Disease Situation 2019 Report No.180 as of 1 July 2020. Retrieved August 13, 2020, from <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/situation/situation-no180-010763n.pdf>

อำนาจ ชีระวนิช. (2549). **ผู้ประกอบการ**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทมาเธอร์ บอส แพคเกจจิ้งจำกัด.

Amnat Theerawanich. (2006). **Operator**. Bangkok: MOTHER BOSS PACKAGING CO., LTD.

อัจฉรา มานิตย์. (2558) **การถอดบทเรียนคุณลักษณะผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชนแคบหมูแม่แจ่ม เทศบาลเมืองแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ บธ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

Atchara Manit. (2015). **Removing the Lessons of Successful Entrepreneurship of the Mae Cham Khab Moo Community Enterprise, Mae Jo Town Municipality, Chiang Mai Province**. Independent Study, M.B.A., Chiang Mai University, Chiang Mai.